

Csapó Endre

Feltámadóban az ország

Megjelent a Magyar Élet 2014. április 17-i számában

Az országgyűlési képviselőválasztás eredménye azt mutatja, hogy van elég hit az országban befejezni a negyedszázada akadályozott rendszerváltó munkát. Az emigrációban fogyó türelemmel éltük át ezt a hosszú, harmadfél évtizedet, amelynek során a legnagyobb csalódást a 2002-es választás okozott. Úgy látszik kellett még az a nyolc év, aminek során a kommunista-liberalista pusztítás felébresztette a nemzet ellenálló akaratát. Hogy miért kellett oly sokat várni a felébredésre, erre a kérdésre **Jelenits István** szerzetes, egyetemi tanár, egy más alkalommal adott ide vágó választ: *„A szovjet elnyomás emléke rajtunk maradt, hiszen ez a múlt ma is átítatja ember és ember viszonyát. A szovjet csapatok kivonultak, de a nyomaikat itt hagyták, és mi itt maradtunk a sejtjeinkbe ivódott félelemmel, önzéssel, az árulókkal és a maguk irháját mentőkkel. A szocializmus, kommunizmus önzésre nevelt. Erről is le kellene szoknunk. Az elnyomók kivonulására nem készültünk fel. Készületlenül ért bennünket e felelősség a lelkiismereti szabadságra, a sorsunkról való döntésre, a szavazásra is. Ezért van az, hogy még ma is a megtévesztő kampányokkal manipulálhatnak, mert demokráciából nincs magas iskolázottságunk.”*

Az április 6-án megtartott szavazásra a választói jogosultaknak ezúttal csak 61,2 százaléka jelent meg. A korábbi választásokkal összevetve ez eddig a legalacsonyabb részvétel.

Az előzetes listás eredmények szerint, 95,9 százalékos feldolgozottság mellett, a Fidesz kapta a legtöbb szavazatot:

az eddig összesített szavazatok 44,52 százalékát szerezte meg, míg a baloldali pártszövetség 25,87 százalékot, a Jobbik a választók 20,7 százalékát kapta, és az LMP 5,23 százalékos eredménnyel lépte át a parlamenti küszöböt. A kormánypártok a 106 egyéni körzetből 96 körzetet nyertek meg.

A Fidesz az Országgyűlés 199 képviselői helyéből 132-t vagy 133-at szerzett meg (a kétharmadhoz 133 szükséges), a baloldali összefogás 38 mandátumhoz jutott, a Jobbiké 24 vagy 23 képviselői hely lesz, és bejutott az LMP is, az 5 százalék átlépésével 5 parlamenti helyet foglalhatnak el. A levélszavazatok feldolgozása során az is kiderült, a Magyarország határain kívül élő magyar állampolgárok majd 95 százaléka a Fideszre szavazott. **Orbán Viktor** a Fidesz elnöke, Magyarország régi-új miniszterelnöke elsőként a határon túliak szavazatait köszönte meg.

Nézzük először az eredmény árnyoldalát. Az, hogy 10 szavazóból csak 6 él a lehetőséggel, az ország számára nem kielégítő arány. Az érdektelenségnek sok oka lehet, például az is, ha jól mennek a dolgok, minek beleszólni, bár Magyarországon itt még nem tartunk. Esetünkben az lehet az ok, hogy a baloldal hívei közül sokan keveselték pártjuk ellenzéki munkáját, a botrányos anyagi ügyeket, inkább távol maradtak. Itt lehet a magyarázat arra, hogy a Fidesz-KDNP a négy évvel ezelőttnél kevesebb szavazattal közelítette meg a kétharmados arányt. További kiábrándult baloldaliak gyarapíthatták a Jobbik eredményét.

A nemzet számára napos oldalon a baloldal elaprózódását látjuk. A 38 mandátumon négy párt osztozik: MSZP (Mesterházy), Együtt-PM (Bajnai), Demokratikus Koalíció (Gyurcsány), Magyar Liberális Párt (Fodor), Párbeszéd Magyarorszáért (Szabó Tímea). Láthatóan kényszeredetten

gyömöszölődtek választási szövetségbe, de már ilyen állapotukban is tettek megjegyzéseket egymásra. Persze abban egyetértőek lesznek, hogy minden kormánypárti javaslatához *nem* szavazattal viszonyulnak majd. Az adatok jelenlegi állása szerint a baloldali pártok 38 mandátumából 29-et szocialista politikusok kapnak, majd 4-et 4-et az Együtt–PM Szövetség és a Demokratikus Koalíció jelöltjei, egyet pedig a liberális Magyar Liberális Párt (Fodor Gábor). A frakcióalakításhoz közös listán induló pártok esetében öt képviselő szükséges, így egyelőre még kérdéses, ki állíthat fel képviselőcsoportot a baloldali ellenzéki szövetséget alkotó pártok közül a következő Országgyűlésben.

Az MSZP-nek most lett volna történelmi alkalma leválni – mint szocialis-ta – a liberális-nagytőkés kiszolgáló politikáról, felmutatva, hogy feladják a liberalista zsákmányolást kiszolgáló SZDSZ-szel, majd annak követőivel mindeddig fenntartott szövetséget. De nem tették. Az MSZP-t behúzták a választási koalícióba. Ráakaszkodott **Bajnai**, aki újsütetű pártjával biztosan nem került volna be a Parlamentbe. Ráakaszkodott **Gyurcsány**, akinek semmiféle esélye nem volt képviselővé lenni. **Mesterházy** mit kapott? Pár hónapra miniszterelnökjelölt lehetett, azon kívül kiosztotta szavazóinak jó részét a teljesen kilátástalan pártok közt, annyival lett kevesebb a parlamenti frakciója. Az MSZP hátán jutottak be a Parlamentbe. Csak feltételezés, hogy Mesterházyt, Amerikában jártakor rávették a szövetségkötésre, mert Bajnai csak ezen keresztül kerülhet vissza a politikai életbe. Odaát nem érzékelik, hogy Bajnai megbukott végleg a szobordöntéskor. Az is igaz, hogy a kádárista szocializmust szívükben melengető réteg még nem jutott el felismerni, hogy az MSZP elárulta a szocialista

eszmét, és a munkásnyúzó kapitalizmus szolgálatába állt. Ha felismerték volna, tódulnának a szociáldemokrata pártba.

Hídvégi Áron politikai elemző szerint a baloldali összefogás ellenzékéből nem volt képes beváltani saját reményeiket, sőt négy évvel korábbi eredményein sem tudott jelentősen javítani. Szerinte a baloldal koncepciója egyértelműen megbukott, és ez elsősorban Gyurcsány Ferenc „integrálásának” tudható be, ami megakadályozta a baloldal megújulását.

A baloldal politikai részlege egész ellenzéki idején, benne értve a kampányt is, képtelen volt érvekkel küzdeni a kormány ellen. Ilyesmivel a baloldali média kísérletezett, nem sok eredménnyel. Egyaránt megcélozták a mérlegelésre képtelen tömeget, és szünet nélkül szajkózták, hogy Orbánnak mennie kell!, a kormányt le kell váltani, ezek lopnak, nagy a szegénység, az elégedetlenség, oda a demokrácia, nincs sajtószabadság – és így tovább a végtelenségig.

Kivétel nélkül az állítólagos média-fölényt és a számukra kedvezőtlenül alakuló választási rendszert okolták vereségükért a balliberális pártok. A magukat kormányváltóknak nevező összeborulás képviselői nem is gratuláltak a győztes pártnak

A parlamenti választás eredménye súlyos kudarc a „kormányváltóknak”, benne az *EgyüttPM*-nek, és súlyos csalódás a választóknak – mondta **Bajnai Gordon**, hozzáfűzve: elemezni kell az okokat.

Gyurcsány Ferenc, a Demokratikus Koalíció elnöke közölte: tiszteletben tartják a választók döntését, de nem szeretné, hogy a következő választás 2018-ban legyen. Nem látott olyan demokratikus kormányt, amely örökké hatalmon maradt volna – tette hozzá, és szerinte a Fidesz-kormány jó

eséllyel nem fogja kitölteni az újabb ciklust. Azt is mondta, ha rajta múlik, ezért mindent megtesz.

Szabó Tímea, a Párbeszéd Magyarországért társelnöke azt mondta: az ellenzéki szövetség nem tudott szerethető, vonzó alternatívát kínálni a Fidesszel szemben.

Tudomásul veszi a választási eredményt, de nem gratulál ahhoz a Fidesznek – jelentette be **Mesterházy Attila**, az MSZP elnöke

Fodor Gábor szerint is egyoldalúan lejtett a pálya, nem volt fair a verseny. Nem kell csüggedni, mert emelt fővel csináltuk végig ezt a kampányt. De meg kell vizsgálni, mit csináltunk rosszul – mondta. Saját pártjáról szólva elmondta: örül annak, hogy négy év után ismét lesz liberális párt az Országgyűlésben. Hétfőtől el is kezdik szervezni a szabadság köreit, hogy még egyszer ne szerezhessen kétharmadot egy nem demokratikus, nem a piacgazdaság mellett álló politikai erő.

*

Számunkra érthető, hogy külföldön nem értik, miért nem váltja le a nép a kiszolgált kormányt az ellenzékre. Hiszen náluk ez a váltógazdaság adja meg azt a lehetőséget, hogy a kormánycserével mindig valami többet lehet elérni. Az eszükbe sem juthat, hogy Magyarországon a pártok nem egymással versengenek azon, hogy melyik tesz többet az országért. Nem tudják, hogy van olyan ország, ahol tisztos polgárjogot élvez a politikai pártok egy olyan része, amelyek – szólamaik ellenére – az ország tönkretételén, javainak eltulajdonításán dolgoznak. Külföldön teljesen torz képe van Magyarországnak. Nem tudják elképzelni, hogy most jutott el az ország a szélsőségektől mentes középmezőny kiépüléséhez. Onnét kellett idáig eljutni, hogy előbb a szétrablás politikai

pártjaitól el kellett venni a kormányzást, és ennek nyomán vissza kellett szerezni részben állami kezelésbe, részben megbízható kezekbe az ország gazdasági irányítását. Ez bizonyos üzleti érdekeket sért, főleg azokét, akik a nemzeti vagyont elprivatizálták. Külföld nem érzékeli, hogy ez nem elvétel, hanem visszavétel. Hogy ez nem fasizmus, nem nacionalizmus, ebben nincsen semmiféle ideológia, csak országos érdek. Olyan hatalom épül, ami védelmet keres éppen az ideológiák (kommunizmus, szocializmus, liberalizmus) által indokoltnak tartott kifosztó rendszerekkel szemben. Most jött el az ideje a kellő mértékű társadalmi felismerésnek, és cselekedetnek, amivel távol lehet tartani a fosztogatókat az államhatalom intézményeiből. El kell jutni a társadalmi felismerésben oda is, hogy ilyen politikusok nem kapnak támogatást bejutni a törvényhozás házába. Külföld politikai körei és főként média körei mindezt vagy nem értik, vagy nem is akarják érteni. A magyar politikai viszonyokat a maguk politikai berendezéséhez viszonyítják, és csak azt látják, hogy kormányra jutott egy olyan erő, amely felforgat minden neki nem tetszőt, mellőzve a demokratikus elrendezés szelídebb gyakorlatát. Ezt kell szem előtt tartanunk, amikor olvassuk a választási eredmények külföldi visszhangját.

Földcsuszamlás

Az Orbán-kormány „földcsuszamlásszerű” győzelmétől hangos a külföldi sajtó; mint írják, ilyen nagy győzelemre régóta nem volt példa Európában. Orbánt a brüsszeli támadások csak megerősítették, a gyenge baloldal pedig még nem heverte ki saját katasztrofális kormányzása következményeit – írják.

A brit *Financial Times* (FT) európai kiadása kedden a „gulyás revansista” nagy győzelméről ír. A szerkesztőségi

cikk kiemeli, hogy Magyarország „lázító” miniszterelnöke földcsuszamlásszerű győzelmet aratott. A lap szerint a Fidesz az elmúlt négy évben a külhoniaknak adott állampolgársággal „magáévá tette Nagy Magyarország ügyét”. Az FT szerint az Orbán-kormány igény szerint beavatkozott a piac működésébe, hogy megbüntesse azokat, akiket antiszociálisnak ítélt, és a „nyers többség erejével erőltette át az alkotmánymódosításokat”. A lap felhívja a figyelmet, hogy a következő ciklusban Orbánnak bőven lesz lehetősége, hogy „kielégítse hajlamát az állam és a párt közötti határok további elmosására”, mert az alkotmánybíróság és a monetáris tanács több tagjának megbízatása is lejár. Ugyanakkor az FT szerint Brüsszel nehezen talált fogást a magyar miniszterelnökön, de a lap szerint „mivel Orbán Viktort otthon semmi sem akadályozza, a miniszterelnök uniós partnereinek kell „az élre állniuk” a kérdésben.

A *Reuters* brit hírügynökség jelentésében azt emelte ki, hogy Orbán az elmúlt négy évben ismételten összeütközésbe került az Európai Unióval és a külföldi befektetőkkel unortodox politikája miatt, és a vasárnapi választás után az üzleti világ arra készül, hogy „a kiszámíthatatlan és egyesek számára ellenséges intézkedések újabb korszaka következik”. De sok magyar számára Orbán, a kommunizmus ellen küzdő egykori ellenzéki a nemzeti érdekek bajnoka – írta. Örülnek annak is, hogy kormányzása alatt a személyi jövedelemadó mellett csökkentek a háztartások rezsiköltségei. A *Reuters* kiemelte a *Jobbik* jó szereplését, amit Európában szoros figyelemmel követnek, próbálva következtetni arra, hogy a májusi európai parlamenti választásokon milyen eredmény várható a hasonló szélsőjobbaldali pártoktól, köztük a francia *Nemzeti Fronttól* és a holland *Szabadság Párttól*. A jelentés

utalt az Orbán-kormány elmúlt négyévi intézkedéseire, a magánnyugdíjpénztárak államosítására, a válságadókra és a bankadóra, a devizahitelesek érdekében a pénzügyintézetekre rótt terhekre. Orbán újraválasztása esetére hasonló intézkedéseket ígért, az üzleti világ arra számít, hogy a bankszektor nagy szeletei kerülnek állami kézbe, és nagyobb terhek fognak nehezedni a külföldi szolgáltatókra. „*A kiszámíthatatlan politika kihathat a forint árfolyamára, különösen ha a jegybank tovább csökkenti a már amúgy is rekord alacsonyágú kamatlábat*” – hangoztatta Reuters, hozzátéve: – Orbán politikája segítette a magyaroknak kikerülni a recesszióból, de egyes közgazdászok szerint elriaszthatja a befektetőket, akikre az országnak szüksége van a hosszú távú növekedéshez. A választás mélypontra juttatta a baloldalt, amelynek kezéből a Fidesz 2010-ben kiragadta a kormányrudat. Egyes magyarok azonban aggódnak, hogy hiteles kihívó híján Orbán „túl sok hatalmat koncentrálhat a kezében.”

*

Befejezésül olvassunk vidámabbat.

A Háromszék újságban **Ferenc** néven hozzászóló írja:

– Végre-valahára még ezt is megértem, megértük. Magyar állampolgárként, részese lehettem a magyarországi parlamenti választásoknak. Nem véletlen, hogy ezt annak a pártszövetségnek köszönhetem/köszönhetjük, amely négy éves kormányzás után – talán egyedülálló módon a világtörténelemben, de a magyarban biztosan – nem erodálódva, újból 2/3- os többséget szerzett, szabad választást követően! Nem véletlen az sem, hogy nem azokra voksoltam/voksoltunk, akik 2004-ben megtagadtak minket, határon kívül rekesztett szerencsétlen flótásokat, mert a

kampányban végig csak a kormányoldal pocskondiázásával, s a remélt koncok elosztásával voltak elfoglalva, semmiféle kormányprogram, s a szavazás lejárta után még annyi erkölcsi tartás sem volt bennük, hogy gratuláljanak a győzteseknek, illetve a magyarság többségi akarata érvényesülésének! Újat nem, de sokatmondó gesztus ez! Továbbá az sem lehet véletlen, hogy a határokon túliak nem a győzelmet hozták el a kormányoldalnak, hanem minden bizonnyal az újabb KÉTHARMADOT! (Amúgy nem vagyok híve az ilyen mértékű választási győzelemnek, de ez a nyolc évig, s azelőtt egy fél évszázadig regnáló vörösök hordaléka eltakarításához szükséges ez a mértékű támogatottság). A sors, illetve a sorsot alakító nemzet-, és hazaszeretet keze nyomát látom ebben. Hálával tartozok ezeknek az embereknek, hogy lehetővé tették, hogy annyi választási-szavazási paródia után – ezek közé számítom a **Frun**da nevével fémjelzett, RMDSz-es kampány-bohózat-szavazást is (bár erre, az akkori helyzetet figyelembe véve, talán szükség is volt) – végre azokra tehettem a „pecsétet”, akiket szívvel-lélekkel támogathatóaknak ítélt meg! Hála azoknak, akik megérdemlik, hogy ÁLLAMPOLGÁRNAK érezhetem magamat.